

SYMBIOSE EN PARASITISME DOOR LYCAENIDAE.

Bij de weefmieren van het genus *Oecophylla*, die bladnesten maken door hun larven als weefspoel te gebruiken, vindt men in het nest dikwijls larven van tropische blauwtjes (uit de genera *Arhopala* en *Liphyra*). Dat rupsen van zeer veel *Lycaenidae* in mierennesten verpoppen en daar ook mierenlarven opvreten (parasitisme) is goed bekend. Maar, wij zien bij *Oecophylla* verscheidene *Lycaenidae* rupsen hun intrek nemen en dit doen ze op verschillende wijze en met een verschillende bedoeling, de *Arhopala* rupsen als symbionten en de *Liphyra* rupsen als parasieten. De *Arhopala* soorten die voorkomen van de N. Indische Himalaya tot in Sri Lanka, Maleisië en Indonesië (tot Timor) hebben rupsen die bovenaan groenachtig zijn en assel of pissebed-vormig, bezitten nectar afscheidende klieren, de *Oecophylla* mieren zijn verzot op deze aromatische suikerafscheidingen, zo verzot dat ze de rups niet aanvallen maar haar als het ware naar hun bladernest begeleiden terwijl ze onophoudelijk haar suikerafscheidende klieren belikken. Dit is min of meer zuivere symbiose, de *Arhopala* rups vindt bescherming tegen de predatoren in het mierenest, de mieren doen hun voordeel met het aflikken van de suikerkieren van de rups. De best bestudeerde soort is *Arhopala amantes*, de eieren schijnen afgelegd te worden o.a. op nootmuskaat (*Myristica*) en kaneel (*Cinnamomum*). Naar het schijnt kunnen *Arhopala* rupsen een soort bromgeluid voortbrengen.

Heel anders gaan de rupsen te werk van de *Liphyra* soorten (bvb. *Liphyra brassolis*) die voorkomt van India en Z.O. Azië tot in N. Australië. Zij dringen brutaalweg, en met verschillende tegelijk een *Oecophylla* nest binnen. Deze larven zijn bovenaan bruingeel, de bovenzijde vormt een glad schild, elliptisch van vorm en plat bovenaan. de mierenkaken hebben er geen de minste vat op en onder dit schild kan de *Liphyra* rups zich totaal verbergen gelijk een schildpad onder haar rugschild. De *Liphyra* rupsen dringen de *Oecophylla* nesten binnen om de mierenlarven op te vreten waarmee ze zich blijkbaar voeden. Ieder maal dat de rups aangevallen wordt trekt ze zich terug onder haar rugschild. De rups verpopt in het *Oecophylla* nest en als de vlinder tevoorschijn komt uit de pop wordt hij door de groene *Oecophylla* mieren aangevallen maar dit deert hem niet want elke mier die hem aanvalt krijgt tussen de kaken een dosis kleverige schubben waarvan ze zich wanhopig proberen te ontdoen terwijl de *Liphyra* vlinder rustig het nest uitklimt: dit is zuiver parasitisme binnen deze vlinderfamilie.